

תמונה בפרשה

פנחס

לסדר את הפרשה

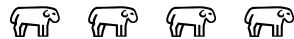
- א. פנחס רש"י (פנחס רש"י)
- ב. פירוט משפחות בני ישראל וספירתם
- ג. שכר פנחס על מעשהו
- ד. מוספי ר"ה ויוה"כ
- ה. ציווי לצרור את המדינים
- ו. דיני ירושה
- ז. קרבן התמיד
- ח. מוספי סוכות ושמיני עצרת
- ט. מוספי פסח ושבעות
- י. טענת בנות צלפחד
- יא. מוספי שבת ור"ח
- יב. משה ממנה את יהושע לממשיכו

פנינים

"פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן..."

אמר הקב"ה בדין הוא שייטול שכרו (מדרש רבה)

רבו הפירושים לדברי המדרש הללו: א. חז"ל אמרו (קידושין לט) שאין בעולם הזה שכר למצוות, שחוששים שישתמש האדם בשכרו כדי להרע, ויהיה בבחינת 'ישמון ישורון ויבעט'. אך במשנה (אבות ה,ח), כתוב: "כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו", ופנחס הרי קידש שם שמים וזיכה את הרבים, על כן אפשר לתת לו את שכרו מיד, כי יש לבטוח בו שלא יקלקל את מעשיו. ב. סיבה נוספת לכך שאין מתן שכרן של מצוות בעוה"ז, הוא מפני ש"שכר מצוה מצוה", דהיינו שהיהודי שמקיים את מצוות ד' אינו חפץ בשכר גשמי, אלא מייחל מתי יזכה שתגיע שוב מצוה זו לידו. וכאן, שהמצוה היתה שהרג בעל ארמית, ודאי שפנחס לא רצה שתודמן לו מצוה זו בשנית. אם כן, בדין הוא שייטול שכרו כי 'שכר מצוה מצוה' לא שייך כאן. ג. פנחס היה צדיק בן צדיק, והגמרא אומרת שצדיק בן צדיק טוב לו בעולם הזה ואף לעולם הבא, לכן קיבל שכר אף בעולם הזה. (מדרש יונתן) ד. פנחס בא מזרעו של אהרן שהיו רודפי שלום ואוהבים הבריות ביותר ובכל זאת חיזק עצמו נגד טבעו לקנא קנאת ד' בדין ובראי ששכר הרבה יטול. וזהו שכתוב: 'פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, שהוא רגיל להיות רחמן ולא אכזרי, הוא השיב את חמתו. מי שבטבעו הוא כעסן ורגזן אין חידוש בכך אם פעם אחת ינקום לכבוד ד', ויכעס על עוברי עבירה. אבל פנחס, אין זה בטבעו אלא קינא את קנאתו, לכן אמור לו הנני נותן לו את בריתי שלום, ובדין הוא שייטול שכרו. (כתב סופר) ה. על מצוה שכרוכה במסירות נפש, מקבלים שכר אף בעולם הזה, כמו הסיפור (קידושין נו). על ר' כהנא שקפץ מהחלון כדי להימלט מדבר עבירה, ובא אליהו להצילו ונתן לו כלי מלא דינרי זהב למחיתו כדי שלא יאלץ להמשיך ולנדוד לפרנסתו. כך גם פנחס שהסתכן בכך שיהרגו אותו אנשי שבט שמעון, קיבל שכר בחייו. ו. כיון שפנחס הוא אליהו ולא מת, לכן לא ממתנינים לו לעולם הבא, אלא נוטל שכר מיד.

"הנני נותן לו את בריתי שלום"

האות וא"ו במילה 'שלום' קטועה, כך שניתן לקרוא אותה אף כ-'שלים' או כ-'שלם'. ופירושים שונים לענין: א. רמז שהכהנים לא יעבדו בעלי מומים אלא שלמים. ב. שקיבל פנחס מתנה שלמה שנחלקה לשני יודים: 10 מתנות כהונה במקדש 101 במדינה. ג. לקחה האות וא"ו, כיון שפנחס הוא אליהו הקרוי אליה, וכתוב בספרים שיעקב לקח מאליהו את האות וא"ו כעירבון עד שיבא עם המשיח לגאול את בניו, ולכן לעיתים נכתב יעקוב מלא. ודבר זה רמז בפסוק: "גל יעקב ישמח ישראל" - אותיות משיח. ד. 'שלים' בגימטריא: 380, כנגד 80 כהנים גדולים מזרע פנחס בבית ראשון 3000 בבית שני. ה. שלום שהושג על ידי כח הזרוע, אפי' אם הדבר היה הכרחי, הוא שלום חסר. ו. מי שבא לסעודת ברית, שלם מגיע אף אליהו הנביא שהוא פנחס, נעשה שלם, כלומר בלי עוונות. ז. ידוע שמותר לשנות מפני השלום, ומדויק שלשנות מותר אך לא לשקר. והשינוי ייעשה ע"י הוספה או החסרה מן העניין וקטיעת הנאמר ושיבושו, כדי שהמשמעות המתקבלת תהיה שונה. לכן הוא"ו קטועה לומר שמפני השלום מותר לקטוע מהנאמר הנאמר ולדלג ראשיתו או אחריתו. ח. ששלום זה שהשכין פנחס, הוא שלום ארעי הקודם למלחמות רבות. אך באחרית הימים, יבוא אליהו הוא פנחס ויבשר לנו על ביאת משיח צדקנו, כדברי חז"ל: 'אין אליהו בא אלא לעשות שלום בעולם' (עדיית פ"ח), שלום אמיתי שאין אחריו מלחמות, וישרור בארץ שלום נצחי: "לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדון עוד מלחמה".

'יהי רצון מלפניך ד' אלקינו ואלקי אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו, ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותנו תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם'. (תפלת מוסף לשלוש רגלים) מה ההבדל בין "כסדרם" ל"כהלכתם"? מדוע דווקא התמידים יקרבו "כסדרם" ואילו המוספים "כהלכתם"? אלא, ההלכה היא, שהגם שבפסוק נכתב קרבן העולה לפני החטאת, מכל מקום לעולם החטאת קודמת לעולה, הלכה למשה מסיני. ובגמרא מבואר טעם הדבר, מפני שכשאדם חטא למלך, קודם כל עליו להביא פרקליט, סניגור, שיסדר לו מחילה על חטאו. ורק לאחר הפיוס שייך להגיש למלך דורון. החטאת דומה לפרקליט והעולה דומה לדורון, ומשום שפרקליט קודם לדורון, חטאת לעולם קודמת לעולה. לפי זה, את קרבנות התמיד ששניהם קרבן עולה נקריב בבית המקדש כסדרם - כפי שסדרה התורה, אבל את המוספים נעשה כהלכתם, שהרי בקרבנות המוספים יש גם עולה וגם חטאת, ואותם איננו עושים "כסדרם" - כסדר כתיבתם בפסוק, אלא "כהלכתם" - על פי ההלכה למשה מסיני, שהחטאת קודמת לעולה. (הרב בצלאל הכהן)

שאלה לשולחן השבת

"והזגתם חג לר' שבועת ימים" בקרבנות המוסף של כל המועדות כותבת התורה בשם החג אף את מצוות המועד: פסח: "ובחמשה עשר יום לחדש הזה... מצות יאכל". שבועות: "וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם...". ראש השנה: "ובחדש השביעי באחד לחדש... יום תרועה יהיה לכם". יום הכיפורים: "ובעשור לחדש השביעי הזה... ועניתם את נפשותיכם...". ויש לבאר מדוע לא הזכירה התורה לגבי חג הסוכות את מצות הסוכה וד' המינים? **מאת: השאלה הינה אלויר דיון 2020**

מאת: אריאל זילבר
 (אין לראות את גישותיכם אליי)
 (2372 מקורו, אם יש),
 זיל"ר אכתוב אף מן הגישות
 במדור הגישות באתר זילבר.

טמונה בפרשה

פנחס

חידון א' ת'

הגשמה לכל שאלה מגילה באור המופיעה בראש השורה.

- א. אביו וסבו של הקנאי הצדיק
- ב. היורשים הראשונים בסדר הירושה
- ג. ממשפחות שבט מנשה
- ד. משפחת השוחמי משתייכת לשבטו
- ה. ד' אמר למשה לעלות לשם כדי לראות את א"י
- ו. "והיתה ___ ברית כהונת עולם"
- ז. נשיא שמעון שחטא
- ח. מבנות צלפחד
- ט. תמיד של בין הערבים נשחט ממזרח ל- (רש"י)
- י. משה רבינו סמך את ידיו עליו
- כ. שנים כאלו מוקרבים מידי יום
- ל. אבי יוכבד
- מ. שתיים מבנות צלפחד
- נ. מבנות צלפחד
- ס. מובאת עם הקרבנות
- ע. שם מנו משה ואלעזר את בני
- פ. שם העבודה זרה של מדין
- צ. המדינים היו לבני -
- ק. פנחס ___ את ___ ד'
- ר. יש להרבות את נחלתו
- ש. רוב החגים הינם בחודש זה (לשון הפסוק)
- ת. מבנות צלפחד

חידון א' ת' - הפוך

הגשמה לכל שאלה מגילת באור המופיעה בראש השורה.

- א. אביו של נשיא שבט שמעון
- ב. בנו של פלוא ונכדו של ראובן
- ג. כינוי ליום טוב
- ד. כל המוספים באים כתוספת לקרבן זה
- ה. קרבן שתי הלחם קרוי- ___
- ו. כשבנ"י חנו מול ___ על הירדן- מנו אותם
- ז. בהמה המוקרבת לחטאת ציבור במועדים
- ח. על רבים מהקרבת נאמר " ___ לד'"
- ט. דיני הירושה ניתנו לבנ"י לחוקת ___
- י. מבני נפתלי
- ך. מבני ראובן
- ל. על פיז יש לחלק את הארץ
- ם. אביו של משה רבינו
- ן. מבני בנימין
- ס. קרח ועדתו היו ל ___
- ע. בנות צלפחד: "למה ___ שם אבינו"
- ף. שמו מוזכר פעמים אחדות בפרשה
- ץ. מבני יהודה
- ק. בנו של גלעד ונינו של מנשה
- ר. אביו של צלפחד
- ש. מנחתו עשרון סולת אחד
- ת. "ביום השמיני ___ תהיה לכם"

ליולן טאנקלוס - עברית

הילה מגילת אונקלוס שנכנסה לפרשת מגילת.

"ונתתה מהודך עליו" (כז' ב') = "מזיוך", המילה העברית 'זיו' המתארת אור, זוהר, נוגה.

מן המדרש

'ביום השמיני עצרת', זהו שאמר הכתוב (תהלים קט) 'תחת אהבתי ישטנני ואני תפלה', אתה מוצא בחג ישראל מקריבים לפניך שבעים פרים על שבעים אומות. אמרו ישראל, ריבון העולמים, הרי אנו מקריבים עליהם שבעים פרים והיו צריכים לאהוב אותנו והם שונאים אותנו, שנאמר 'תחת אהבתי ישטנני'. לפיכך אמר להם הקב"ה, עכשיו הקריבו על עצמכם: 'ביום השמיני עצרת תהיה לכם והקרבתם עולה אשה ריח ניחוח לד' פר בן בקר אחד איל אחד'. משל למלך שעשה סעודה שבעת ימים, וזימן כל בני אדם שבמדינה בשבעת ימי המשתה. כיון שעברו שבעת ימי המשתה, אמר לאוהבו: כבר יצאנו ידינו מכל בני המדינה נגלגל אני ואתה במה שתמצא, ליטרא בשר או של דג או ירק. כך אמר הקב"ה לישראל: 'ביום השמיני עצרת תהיה לכם', גלגלו במה שאתם מוצאים בפר אחד ואיל אחד.

מילה בפרשה

תנומה לעפעפיו לא נתן
ולכן הוא מת מזמן
ובתוספת אות אחת
נתן לגד ולאפרים נחת.

המונח המבוקש הינו הילה
אנטיגה המופיעה בפרשה,
אשר שורש המילה רומז
להקשרים שונים שלה.
(יגכן כתיב אסר ומילופי אנטיגה בלוי
הזיה דומה)

הגשמה מגילת א"י"ה בלוי הזיה

© כל הזכויות שמורות לאהרון ב"ן.
אשמח לקבל תגובות רעיונות והערות:
temunabaparashah@gmail.com

העלון מוקדש לרפואת
רוחמה ברכה בת שרה מרים
בתוך שאר חולי עמו ישראל

העלון מגיע מדי שבוע לאלפי משפחות וילדים,
המשתמשים בו בשולחן השבת.
מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה?
שלחו מייל למערכת, או טלפנו: 052-766-5775

טמונה בפרשה פנחס

הפוך בה והפוך בה

הלכה

תניא, כהן שהיה עומד ומקריב על גבי המזבח ונודע שהוא בן גרושה או בן חלוצה (חלל), עבודתו כשרה (בדיעבד), שנאמר: "ולזרעו אחריו", בין זרע כשר ובין זרע פסול. (קידושין סו:)

אגדה

אמר רב חסדא, כל החולק על רבו כחולק על השכינה, שנאמר: "אשר הציו על משה ואהרן בהצותם על ד'." (סנהדרין קי:)

שעשועי דאורייתא

"ויקרב משה את משיפטן לפני ד'"

אלו הלכות נוספות השי"ת אמר למשה
לאחר מעשה? (3)

* * * *

מצאו נא בפרשה:

1. פסוק בן שלוש מילים.
2. פסוק שמופיעים בו 11 שמות של אנשים.
3. מילה בת 9 אותיות.
4. 2 פסוקים שמתחילים ומסתיימים באות מ'.
5. אות הנקודה מעליה.
6. שני אנשים שונים בעלי שם זהה. (2 תשובות)

"זיכרון" סימן

זימטריאל ורמיזים זכירג מספר פסוקי הפרשה

"אמר רבי שמעון בן לקיש פנחס הוא אליהו". (ילקוט שזמעוני)

בפרשת פנחס ישנם 168 פסוקים, ואפשר לזכור זאת ע"י זכירת המילים:

"כי זהו אליהו הנביא" = בגימטריא = 168

תשובות

לסדר את הפרשה - "את בריתי שלום".

חידון א' ת' - אלעזר אהרן, בן בת, גלעד, דן, הר העברים, ולזרעו, זמרי, חגלה, טבעות, יהושע, כבשים, לוי, מחלה מלכה, נעה, סולת, ערבות מואב, פעור, צוררים, קינא קנאת, רב, שביעי, תרצה.

חידון א' ת' הפוך - סלוא, אליאב, חג, תמיד, מנחה חדשה, ריחו, עז, ריח ניחוח, משפט, גוני, חנוך, גורל, עמרם, נעמן, נס, יגרע, יוסף, פרץ, חלק, חפר, כבש, עצרת.

שעשועי דאורייתא - דיני פסח שני, עונש המקושש, עונש המקלל. 1. "ובני פלוא אליאב". 2. "בנות צלפחד¹ בן חפר² בן גלעד³ בן מכיר⁴ בן מנשה⁵ למשפחת מנשה בן יוסף⁶ ואלה שמות בנתיו מחלה⁷ נעה⁸ וחגלה⁹ ומלכה¹⁰ ותרצה¹¹". 3. "ולמנחתיםכם". 4. "מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה ד' את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים", "מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהיו לכם ונסכיהם". 5. "ועשרון עשרון". 6. זרח בן שמעון וזרח בן יהודה, נמואל בן שמעון ונמואל בן אליאב.

מילה בפרשה פרשת בלק - כרע\קרא\קרה\קרע. "השתחוה כלפי מר" - כרע, "נשא קולו ואמר" - אמר בקול=קרא, "הדבר כבר נעשה" - קרה, "ובכך את הבגד חצה" - קרע.

טמונות בפרשה - 1. עץ אלון - "לאלון" (כו, כו). 2. יונת השלום - "את בריתי שלום" (כה, יב). 3. "איש ישראל המוכה" (כה, יד) "והיכיתם אותם" (כה, יז). 4. "ותפתח הארץ את פיה" (כו, י). 5. "איש אשר רוח בו" (כו, יח). 6. אוזן - "לאזני" (כו, טז). 7. צרור מפתחות - "צרור את המדינים" (כה, יז). 8. מפעל הפיס - "בגורל יחלק את הארץ" (כו, נה). 9. בריטי - "בריתי" (כה, יב). 10. קן+בנות+צלף+חד+דוב+רות= "כן בנות צלפחד דוברות" (כו, ז). 11. "לימין משפחת הימיני" (כו, יב). 12. וא"ו קטועה במילה "שלום" (כה, יב).

טמונות בהפטר - 1. "אי+זבל" (יט, ב). 2. "עוגת רצפים" (יט, ו). 3. "ויעמוד פתח המערה" (יט, ג). 4. "וישב תחת רותם" (יט, ד). **שאלה לשלחן השבת פרשת חקת** - השאלה בקצרה: 'מדוע לא כתוב שבני ישראל הספידו את מרים?'. כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת בקצרה: 1. כן הספידו אותה, אך התורה לא כותבת כל דבר ודבר שקרה. (הגר"ח קנייבסקי) (ויש לתהות על זה, מדוע אצל אהרן ומשה בחרה התורה כן לכתוב זאת במפורש) 2. לא הכירו את גודל מעלתה וצדקותה מפאת צניעותה, ורק לאחר מכן יבש הבאר והבינו שנבע בזכותה. 3. באמת טען בכך שלא הספידו, ולכן נענשו מיד בחסרון המים. (כלי יקר)

העלון מגיע מדי שבוע לאלפי משפחות וילדים, המשתמשים בו בשולחן השבת. מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה? שלחו מייל למערכת, או טלפנו: 052-766-5775

העלון מוקדש לרפואת רוחמה ברכה בת שרה מרים בתוך שאר חולי עמו ישראל

© כל הזכויות שמורות לאהרן ביין. אשמח לקבל תגובות רעיונות והערות: temunabaparashah@gmail.com